

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/865/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712218648
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6712218648.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, IČO: 45 535 108, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, IČO: 36 862 711, proti odporcovi D. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom vo J. U., H. č. XXX, v konaní zastúpenému opatrovníčkou Teréziou Pečkovou, tajomníčkou Okresného súdu Zvolen, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom v Partizánskom, Lúčna č. 2123/1, IČO: 42 305 675, právne zastúpeného JUDr. Petrom Dolným, advokátom so sídlom v Prievidzi, ul. Matice slovenskej č. 8, v konaní o zaplatenie 132,41 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 6C/234/2015-93 zo dňa 12.08.2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 49,28 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený vo B. banka, a. s., pobočka zahraničnej banky, pod VS XXXXXXXX v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, p o t v r d z u j e.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania vo výške 16,69 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Petra Dolného, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením konanie o návrhu navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 132,41 € s príslušenstvom podľa ustanovenia § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľom zastavil; o trovách konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože si trovy konania neuplatnil a zo spisu mu žiadne nevyplývali; navrhovateľovi, ako účastníkovi, ktorý zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu (ďalej v texte aj „vedľajší účastník“) trovy konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 49,28€ na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia; súčasne okresný súd v zmysle §11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov rozhodol o vrátení kráteného súdneho poplatku za návrh vo výške 9,80 € navrhovateľovi prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s., po právoplatnosti rozhodnutia.

Pri rozhodovaní o trovách konania vo vzťahu navrhovateľ a vedľajší účastník na strane odporcu okresný súd neakceptoval vyčíslenie trov konania vo vyjadrení zo dňa 04.12.2014, kde si právny zástupca vedľajšieho účastníka uplatnil za jeden úkon právnej služby odmenu vo výške 21,58 €, majúc za to, že predmet konania predstavuje sumu 248,95 €. Právny zástupca vedľajšieho účastníka prevzal právne zastúpenie dňa 03.12.2014, teda v čase, kedy bola predmetom sporu pohľadávka vo výške 132,41€. Preto okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov konania, pozostávajúcich z odmeny za dva úkony právnej služby po 16,60€ (1.prevzatie a príprava právneho zastúpenia vrátane

prvej porady s klientom dňa 03.12.2014, 2.vyjadrenie vo veci samej zo dňa 04.12.2014) a dvoch režijných paušálov vo výške 8,04 €.

Proti výroku uznesenia o náhrade trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie; žiadal v napadnutom výroku uznesenie okresného súdu zmeniť a náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznať. Okresný súd podľa neho vec nesprávne právne posúdil. Trovy vedľajšieho účastníka nepovažoval za účelne vynaložené, pretože neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. Vedľajší účastník, ako združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov, má byť odborne pripravený na poskytovanie právnej pomoci spotrebiteľom bez potreby právneho zastúpenia. Poukázal na to, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do konania nepredstavuje žiadny prínos a spôsobuje len vynakladanie neúčelných trov právneho zastúpenia. Je potom otázne, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk v podobe priznaných trov konania. Na vstup vedľajšieho účastníka do konania je nevyhnutný výslovný súhlas účastníka, ktorého záujmy chce v konaní podporovať. Poukázal na legislatívne zmeny Občianskeho súdneho poriadku, týkajúce sa ustanovenia § 93 O.s.p.. Uplatnil si trovy odvolacieho konania, ktoré vyčíslil vo výške 35,97 € vrátane 20% DPH.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa žiadal výrok uznesenia okresného súdu o trovách konania vedľajšieho účastníka ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že v prejednávanej veci vzal navrhovateľ návrh voči odporcovi v celom rozsahu späť bez toho, aby uviedol konkrétny dôvod; z obsahu spisu pritom možno vyvodiť, že tak urobil až potom, čo jeho nárok v plnom rozsahu spochybnil vedľajší účastník. Možno preto konštatovať len jediný záver a to, že predmetný návrh navrhovateľa bol podaný (objektívne) nedôvodne a že k jeho späťvzatiu došlo v dôsledku jeho procesného zavinenia. Podľa prvej vety § 146 ods. 2 O.s.p. boli splnené podmienky na to, aby bol navrhovateľ zaviazaný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Má rovnako ako účastník konania právo na právnu pomoc a samozrejme i právo na náhradu trov konania. Vedľajší účastník nemá vo svojich radoch osoby s právnickým vzdelaním (a teda ani potrebné znalosti o priebehu civilného procesu a hmotnoprávnej kvalifikácii nárokov navrhovateľa), preto z dôvodu zabezpečenia čím najvyššej miery ochrany práv spotrebiteľa využíva služby splnomocneného advokáta, ako osoby, ktorá je v prvom rade povolaná chrániť práva subjektov v súdnom konaní. Vedľajší účastník vstúpil do konania písomným podaním nezastúpený advokátom a až po obdržaní návrhu na začatie konania spolu s prílohami splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta, prostredníctvom ktorého následne podal vyjadrenie k návrhu navrhovateľa. Vedľajší účastník nevidí žiadny súvis medzi prebiehajúcim sporovým konaním, právom vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania a skutočnosťou, že spotrebiteľ má možnosť vysloviť nesúhlas so vstupom alebo zotrvaním spotrebiteľského združenia v spore na jeho strane. Pokiaľ spotrebiteľ, po tom, čo ho okresný súd o vstupe vedľajšieho účastníka do konania upovedomil, tento vstup podľa §93 ods. 3 O.s.p. nenamietal a ani z jeho iného postupu v konaní nemožno vyvodiť, že by so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nesúhlasil, a navyše vstup vedľajšieho účastníka na jeho stranu bol účelný, keď znamenal zastavenie konania, argumentáciu navrhovateľa možno považovať za absolútne účelovú. V súvislosti s novelou O. s. p. zdôraznil, že táto je účinná od 01.01.2015 a nemôže mať vplyv na vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania, ktorý bol uskutočnený ešte v roku 2014 a ani na právne úkony, ktoré vedľajší účastník do jej účinnosti v tomto konaní vykonal. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nespochyboval samotnú výšku trov, ktoré boli vedľajšiemu účastníkovi priznané. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,18 €.

Opatrovníčka odporcu sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadřila.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka v rozsahu § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a tento v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 12.10.2012 voči odporcovi pôvodne domáhal zaplatenia sumy 248,95 € s príslušenstvom z titulu zmluvnej pokuty, dohodnutej v dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 23.06.2006. Pôvodný zmluvný vzťah medzi spoločnosťou Slovak Telecom, a.s. (právneho nástupcu T-Mobile Slovensko, a.s., poskytovateľa

elektronických komunikačných služieb) a odporcom, ktorý bol spoločnosťou Slovak Telecom, a.s., postúpený navrhovateľovi, vyplynul zo zmluvy o pripojení a dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 23.06.2006. Navrhovateľ vzal svoj návrh v časti prevyšujúcej sumu 132,41 € späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Okresný súd vo veci pôvodne rozhodol platobným rozkazom č. k. 22Ro/220/2012-26 zo dňa 24.09.2013, ktorý z dôvodu nemožnosti jeho doručenia do vlastných rúk odporcu uznesením č. k. 22Ro/220/2012-46 zo dňa 05.05.2014 podľa §173 ods. 2 O.s.p. zrušil a odporcovi ustanovil opatrovníka v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p.. Dňa 15.07.2014 doručil vedľajší účastník okresnému súdu elektronické podanie, ktorým oznámil svoj vstup do konania na strane odporcu. Vo vyjadrení zo dňa 04.12.2014 vedľajší účastník navrhol návrh navrhovateľa zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, na základe ktorej bol nárok navrhovateľa uplatnený; poukázal na rozhodnutia súdov, ktorými bola rovnaká zmluvná podmienka, aká bola použitá v zmluve uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, vyhlásená za neprijateľnú; uplatnil trovy si konania vo výške 59,24 €. Po doručení tohto vyjadrenia okresným súdom navrhovateľovi (23.12.2014) navrhovateľ dňa 23.07.2015 vzal návrh na začatie konania späť, v dôsledku čoho okresný súd napadnutým uznesením konanie zastavil a rozhodol o trovách konania.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok (§ 142 ods. 1 O. s. p.) alebo zodpovednosti za zavinenie (§ 146 ods. 1 a 2 O.s.p.), prípadne za náhodu (§ 147 ods. 1 O.s.p.). Zásada zodpovednosti za zavinenie je zakotvená v § 146 ods. 2 O.s.p., v dôsledku ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy; ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca. Súdna prax je jednotná v tom, že v prípade späťvzatia návrhu procesné zavinenie na zastavení konania v zásade stíha navrhovateľa (§ 146 ods. prvá veta O.s.p.); procesné zavinenie na zastavení konania možno pripísať odporcovi len s poukazom na jeho konkrétne správanie po podaní návrhu na začatie konania na súd (§ 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

V prejednávanej veci je zrejmé, že navrhovateľ späťvzatím návrhu procesne zavinil zastavenie konania (na mieste preto bola aplikácia § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.), preto vzniklo právo na náhradu trov konania odporcovi, a tým aj vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane; tento bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil si náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. Zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Z následnosti úkonov navrhovateľa vyplýva, že dôvodom späťvzatia návrhu bolo oznámenie podpory odporcovi vedľajším účastníkom vo vstupe do konania a argumentácia vedľajšieho účastníka. Náklady vedľajšieho účastníka, vynaložené na právnu pomoc, preto považoval odvolací súd rovnako ako okresný súd za vynaložené účelne.

Odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Predmetom konania v preskúmvanej veci je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, pretože predmetné právne úkony uzavrel odporca ako spotrebiteľ. Vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Pre správne rozhodnutie o odvolaní je potrebné primárne zodpovedať na otázku, či vedľajší účastník, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastúpením môže vzniknúť právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia. Účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p., účinného do 31.12.2014, t.j v čase uskutočnenia procesného úkonu vedľajšieho účastníka, nastávajú okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu; výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nie je potrebný; prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma; dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania; následný súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013). Z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva samostatné procesné postavenie vedľajšieho účastníka v konaní, porovnateľné s postavením hlavného účastníka.

Na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že od účinnosti novely Občianskeho súdneho poriadku, vykonanej zákonom č. 353/2014 Z. z., účinným od 01.01.2015, je v ustanovení § 93 ods. 3 O.s.p. za prvú vetu vložená nová druhá veta („Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného

podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada“); zákon nezakotvil totiž žiadne prechodné ustanovenia; v zmysle ustálených procesných zásad sa preto zákon č. 353/2014 Z. z. v plnom rozsahu aplikuje aj na všetky neskončené súdne konania; podľa zásady zákazu priamej retroaktivity platí, že všetky účinky procesných úkonov, ktoré nastali podľa právneho stavu účinného do 31.12.2014, zostávajú v týchto konaniach v plnej miere zachované a nie je možné späťne vyžadovať splnenie podmienok, zavedených novou právnou úpravou, ktoré právnou úpravou účinná do 31.12.2014 nevyžadovala.

Z § 93 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15.10.2008 zákonom č. 384/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa, podľa poznámky č.10a k ustanoveniu § 93 ods. 2 O.s.p., považuje aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže § 93 ods. 2 O.s.p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 O.s.p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania, vyplývajúcej z § 93 ods. 1 O.s.p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. Z toho jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, vedľajší účastník má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník a nemusí preukazovať svoj právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava, uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p.. Z § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., podľa ktorého vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa § 137 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Súčasne platí, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Navrhovateľ späťvzatím návrhu procesne zaviniel zastavenie konania; právo na náhradu trov konania vzniklo v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. odporcovi, vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil si náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. Zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Nemožno súhlasiť s argumentom navrhovateľa, ktorým spochybňoval nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pretože vstup vedľajšieho účastníka do konania a argumentácia, ktorú predniesol vo vyjadrení zo dňa 04.12.2014, viedla navrhovateľa k späťvzatiu návrhu a v konečnom dôsledku k zastaveniu konania. Z chronológie a postupnosti úkonov navrhovateľa a obsahu podania, ktorým vzal späť návrh na začatie konania je možné dôjsť k záveru, že dôvodom späťvzatia návrhu bolo oznámenie podpory odporcu vedľajším účastníkom - HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, vo vstupe do konania realizovanom podaním zo dňa 01.07.2014 a argumentácia vedľajšieho účastníka, vyjadrená v podaní zo dňa 04.12.2014. Náklady vedľajšieho účastníka, vynaložené na právnu pomoc preto odvolací súd považoval rovnako ako súd prvého stupňa za vynaložené účelne.

V konaní, predmetom ktorého bola po späťvzatií návrhu už len suma vo výške 132,41€, vzniklo vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnych služieb (1.prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 03.12.2014 vo výške 16,60 spolu s režijným paušálom 8,04 € a 2.vyjadrenie vo veci samej zo dňa 04.12.2014 vo výške 16,60 spolu s režijným paušálom 8,04 €) v celkovej výške

49,28 €, ktoré je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka č. 2500415041/8330, vedený vo Fio banka, a.s., pobočka zahraničnej banky, pod VS 86882014.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu s odkazom na § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vedľajší účastník na strane odporcu bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a uplatnil trovy odvolacieho konania, ktoré však nesprávne vyčíslil. Uplatnenú náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd korigoval tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania vo výške 16,69 €, ktoré pozostávajú z jedného úkonu právnej služby, t. j. odvolanie vo výške 8,30 € (odmena znížená na polovicu podľa § 13a ods. 2 písm. b/ Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., pretože nešlo o odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej; vzhľadom na predmet konania predstavovala odmena za jeden úkon právnej služby sumu 16,60 € a to podľa §10 ods. 1 a 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.) spolu s režijným paušálom v sume 8,39 €; trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka v celkovej výške 16,69 € je navrhovateľ v zmysle §149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu JUDr. Petrovi Dolnému, advokátovi so sídlom v Prievidzi, ul. Matice slovenskej č. 8, na účet vedený vo Fio banka, a. s. pobočka zahraničnej banky, IBAN: SK84 8330 0000 0021 0082 2641, VS: 862342015. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.